

Fastlagssöndagen (Esto mihi)

Predikan på distans 2023-02-19

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Kom med din helige Ande och led oss på den rätta vägen. Krossa vårt högmod och ge oss en ödmjuk ande. Skänk oss varje dag din förlåtelse och kärlek. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Dagens ämne: *Guds kärleks väg*

Epistel: 1 Kor. 13:1-13. Evangelium: Luk. 18:31-43.

Predikotext: Mark. 10:32-45 (3:e årg.). *Till lösen för många.*

32 Jesus och lärjungarna var väg upp till Jerusalem, och Jesus gick före dem. De var fyllda av bävan, och de som följde med var rädda. Då tog Jesus än en gång med sig de tolv och började berätta för dem vad som skulle hända honom: 33 "Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skrifflärda. De ska döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna, 34 som ska håna honom och spotta på honom, gissla och döda honom. Men efter tre dagar kommer han att uppstå."

35 Då kom Jakob och Johannes, Sebedeus söner, fram till Jesus och sade: "Mästare, vi vill att du ger oss vad vi ber dig om." 36 Han sade till dem: "Vad vill ni att jag ska göra för er?" 37 De svarade: "Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, den ene på din högra sida och den andre på din vänstra."

38 Jesus sade till dem: "Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker? Eller döpas med det dop som jag döps med?" 39 De svarade: "Det kan vi." Jesus sade till dem: "Ni ska få dricka den bägare som jag dricker och döpas med det dop som jag döps med. 40 Men platserna på min högra och min vänstra sida är det inte min sak att ge bort. De ska ges åt dem som de är beredda för."

41 När de tio andra fick höra det, blev de upprörda över Jakob och Johannes. 42 Då kallade Jesus till sig dem och sade: "Ni vet att de som anses vara folkens ledare betar sig som herrar över dem och att deras stormän härskar över dem. 43 Men så är det inte hos er. Nej, den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare, 44 och den som vill vara främst bland er ska vara allas slav. 45 Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."

Ämnet för dagens predikan är "Guds kärleks väg". I episteltexten hörde vi det som man har kallat "kärlekens höga visa" (1 Kor. 13) och i evangeliet berättades det om hur Jesus var på väg upp till Jerusalem vilket också är situationen i predikotexten. Jesus förkunnar hur han i sin kärlek till alla människor går till Jerusalem för att lida och dö:

"Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skrifflärda" (v. 33).

Kristi kärlek till människorna är så stor, att han går i döden för vår skull. Att offra sitt liv för någon annan är verkligen ett stor tecken på kärlek. Så hör man ibland om en mor som offerar sitt liv för att rädda sitt barn.

Men Kristi kärlek är något mycket större än detta. Det är en kärlek som inte bara gäller oss som hans vänner, utan redan som Guds fiender. Paulus skriver: *"För om vi som Guds fiender blev försonade med honom genom hans Söns död, hur mycket mer ska vi då inte som försonade bli frälsta genom hans liv?"* (Rom. 5:10) Genom syndafallet har vi blivit fientliga mot Gud i våra hjärtan. Vi vill inte höra att vi är syndare. Vi vill inte att Gud ska döma oss. Vi förnekar gärna Guds existens, och även om vi tror att han finns bryr vi oss inte om honom utan vill helst följa vårt eget förnuft. Så var det med Jakob och Johannes i vår text. De tänkte bara på sig själva. De ville sitta på de främsta platserna i Guds rike. Sådana är vi människor, fulla med högmod och egoism.

När vi vill tala om Gud och Guds rike utifrån vårt eget förnuft blir det helt fel. Jesus säger därför till Jakob och Johannes: **"Ni vet inte vad ni ber om!"** Så måste Jesus idag också ta itu med våra felaktiga tankar och böner. Så länge det är vår egen vilja som råder, tänker vi på fel sätt om Gud och hans ord och vi ber om sådant som inte alls är nyttigt för oss. Då predikar Jesus lagen för oss och stoppar oss. Han vill framför allt krossa vårt högmod så att vi sedan står där som fattiga syndare, som inte har något kvar att berömma sig av.

Hur blir vi då ödmjuka? I Marias lovsång (Magnificat) får vi svaret:

"Han har gjort väldiga gärningar med sin arm, han har skingrat dem som har stolta hjärtan och sinnen. Härskare har han störtat från deras troner, och de enkla har han upphöjt. Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort" (Luk. 1:51-53).

Det är Gud själv som ödmjucar oss. Gud kan inte tåla vårt högmod. Då ser han till att de som är mäktiga och stolta i sig själva blir krossade av lagens hammare. Det som ena ögonblicket är en vacker och fin porslinsfigur kan nästa ögonblick vara en hög skärvor. Så använder Gud sin hammare för att det som är stolt och högmodigt skall få veta sin rätta plats inför Gud. Så ligger vi där som syndare, vilka inte är värda annat än straff och dom.

Då kommer Gud med sitt evangelium om sin Son, Jesus Kristus. Han säger: *"En har dött för alla, och därför har alla dött"* (2 Kor. 5:14). Lika visst som Jesus har lidit döden på korset för alla människor, lika visst är det att alla människor därmed har fått sina synder försonade. Aposteln fortsätter: *"Och han dog för alla, för att de som lever inte längre ska leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem"* (v. 15). Detta betyder att lerskärvorna kan bli en vacker staty igen. Det betyder att syndernas förlåtelse och en fullkomlig rättfärdighet är förvärvat och vunnen för varje människa i hela världen.

Jesus säger i vår text:

"Ni vet att de som anses vara folkens ledare betar sig som herrar över dem och att deras stormän härskar över dem. Men så är det inte hos er. Nej, den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare" (v. 43).

Jesus vänder helt och hållet på våra tankar om vem som är störst. Den störste är den som tjänar, inte den som "vill vara störst". Och den störste tjänaren är Jesus själv. Därför slutar vår text med orden: **"Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många"** (v. 45). "Många"

betyder här "alla". "De många" är ett uttryck som Bibeln ofta använder för att beteckna hela människosläktet. Det står klart också från en rad andra bibelställen att lösepenningen som Jesus har betalat i form av sitt blod, sitt lidande och sin död, verkligen gäller hela människosläktet. Aposteln Johannes skriver uttryckligen: "*Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens*" (1 Joh. 2:2).

Den som nu tror detta har det också. Så kommer Jesus med både predikan och sakrament till oss idag och förkunnar syndernas förlåtelse och evigt liv. Den som tror detta blir upprättad och får ta emot den helige Andes gåva. Det sker både i predikan, i dopet, i bikten och avlösningen och vid mottagandet av Kristi kropp och blod i altarets sakrament.

Den som då i tro tar emot rättfärdiggörelsens gåva blir född på nytt och börjar tjäna Gud och sin nästa i kärleken. Den sanna kärleken kan bara uppkomma på detta sätt. Den som inte tror på Kristus och förtröstar på honom har inte heller den helige Ande i sitt hjärta och har inte någon verklig kärlek som tjänar nästan.

Men vi ska komma ihåg att denna kärlek ännu är bristfällig. Det är i stor svaghet och med många brister vi lever som kristna här i världen. Men genom den dagliga omvändelsen och syndaförlåtelsen lever vi i Kristus och han lever i oss. Då får vi också del av den smälek som föll över Jesus. Liksom han blev hatad, hånad och smäddad blir vi det också i den mån Gud tillåter det. Jesus säger till Jakob och Johannes: "**Ni ska få dricka den bägare som jag dricker och döpas med det dop som jag döps med**" (v. 39).

Varje kristen får del av prövningar, anfäktelser och lidanden för Kristi skull. Men i sin stora kärlek ser han till, att ingen får en större börda än han orkar bära. Vi skall komma ihåg att ett lidande, som känns ganska lätt för en stark kristen, kan vara outhärdligt för den som är svag. Därför får somliga gå igenom mycket stora och svåra lidanden, medan andra tycks få leva ett ganska lugnt liv. Men endast Gud vet vad var och en behöver. Han ser till att den kristnes kors och prövning blir sådant, att det leder den kristne in i bönen. I sin nöd ropar han till Herren, och så hjälper Herren i rätt tid. På det sättet leder Gud varje kristen. Först skänker han förlåtelsen i kraft av sin försoning. Han ger oss dopets nåd och barnskapet genom tron. Sedan leder detta oss till kärlek och goda gärningar. Men eftersom vi också har kvar högmodet och andra synder måste den gamla människan dagligen dränkas genom dopet, så att en ny människa växer fram. Till detta använder Gud prövningar, lidanden och anfäktelser, som gör att vi börjar ropa till Gud i vår nöd. Så ger Gud svar på våra böner och tröstar oss på nytt med sin nåd. Allt detta får en kristen uppleva om än i olika grad. Men den som aldrig kommit in i Guds rike eller den som avfaller från tron har ingen del i denna nåd.

Därför skall vi ständigt bekänna vår synd inför Herren och be honom om nåd och förlåtelse. I sin stora nåd går han så med oss varje dag på vägen mot det himmelska Jerusalem. Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.